

som Lehn skal hjemfalde Staten. Cfr. i saa Henseende Kongeriget Norges Storthingsforhandlinger for 1842, 7de Bind, Pag. 7—28.

3 Forbindelse hermed tillader man sig at bemærke, at de væsentligste af de adelige Godsseiere tillagte Forrettigheder, navnlig den civile Overøvrighedsmyndighed, Birk- og Kaldsretten, det saakaldte Hals og Haand med tilhørende Sigt- og Sagesaldsret, samt Skatte- og Tiendefrihed, er, for den sidstnævnte Rettigheds Vedkommende dog først fra de daværende Befidderes Afgang, ophævet ved Lov af 1ste August 1821, der ligeledes har bestemt, at de øvrige arvelige Adelsprivilegier kun skulle vedblive for de Adelsmænd, der allerede vare i Befiddelse deraf, og for deres ved Lovens Beksjendtgjørelse i lovligt Ægteffab fødte Børn.

Naar man ovenfor som det eneste norske Lehn har nævnt Karlsbergs Grevskab, er det paa Grund af, at af de tvende andre Samlinger af Stendomme, hvorom der i denne Forbindelse kunde være Tale — nemlig det tidligere Laurvigs Grevskab og Rosendals Baroni — det førstnævnte allerede i 1814, som da tilhørende Kongen af Danmark, der kort efter folgte det til Private, maatte antages at have tabt sin Charakter af Lehn, medens det sidstnævnte formeentlig lang Tid forinden 1814 ikke længere var Lehn, men Stamhuus, med Hensyn til hvis Dvergang forholdes efter Creationspatentet af 9de September 1749, cfr. Norske Lovs 5—2—65; cfr. i saa Henseende Norsk Retstidende for 1838, Pag. 736—755.

(Oplysninger fra den norske Regjering.)

Sverrig.

I detta ämne finnes ingen annan gällande författning än Kongl. Förordningen den 3. April 1810, mom. 1, hvaraf afskrift här bifogas. I den händelse att de i stiftelsebrevet gifna föreskrifter angående hvem som bör åtnjuta ett fideikommiss på något sätt förfallit, så att stadgande derom icke vidare funnits, hafva domstolarna, i öfverensstämmelse med hvad jemväl varit föreskrifvet i äldre författningar, förklarar fideikommissegendomen böra tillfalla den siste innehafvarens arfvingar såsom annan arf-fallen egendom. (Fra den svenske Regjering.)

Förordningen af 3die April 1810.

VI CARL med Guds nåde Sveriges, Göthes och Vendes Konung etc. — — — Göre vitterligt: det hafve VI med Rikens Ständer funnit för godt förordna, att i de fall, då någon innehafvare af Fidei-Commiss-Egendom kunde komma i behof att derå emot inteckning göra lån eller för Egendomen anse förmonligt, att få göra utbyte af till Fidei-Commisset hörande jord, eller ock finna sig föranlåten att söka häfvande af visse uti Fidei-Commiss-stiftelser innehafvaren föreskrifne villkor, ansökningar i dessa eller andra dylike ämnen om Fidei-Commissers rätte mening og bästa tillämpning, och som icke röra frågor, hvilka mellan Fidei-Commissarier och Medarfvingar kunna yppas och enligt Allmänna Rättegångs-Ordnningen måste behandlas, böra hos Oss i underdånighet anmälas; på det VI med Vår högste Domstol, i likhet med annan förklaring öfver Allmänna Lagar och Författningar, må dervid, efter sig förteende omständigheter, kunna förfara.

Stockholms Slott, den 3. April 1810.

C A R L.
(L. S.)

Sam. Norens.